

(не гр., не) грѣхове, по-малко отъ колкото ималъ прѣвый рабъ, кonto той не щелж да прости на дрѹгара-си.

6). Сиричъ, съ тѣлѣ рѣчи изѧвлява Христосъ (въ дѣховенъ гмыслѣ), че всака грѣшина и немилостива дѣла ще сѧ предаде на мѣщителнты демоны, да тѣ мѣщать въ гееннѣ тѣ; както и римлянинъ-ти, въ Него-кото на земли пребываніе, что владали тога и Ере-гасалимскж-тѣ странж, имали обычай, та отдавали длежници-ты на мѣщителн, да гы мѣщать, до гдѣ отплатить дзлага си.

ХРИСТИАНСКО УЧЕНИЕ.

1. Това Евангеліе научава, да разумѣемъ, че милосердіе-то Божіе е безпредѣльно, сиричъ много го-лѣмо. И

2. още да видимъ, че Богъ прошава на каквѣ да-е грѣшникъ грѣхове-ты спорѣдь самж-тѣ и благость, само ако грѣшникъ тѣ припадне; и поискъ отъ Него прошеніе.

НРЯВОУЧЕНИЕ.

1.— Да не будешъ жестокъ и мстителенъ, като реченный въ това св. рабъ: зачтото

2. Чтото самъ направиши на дрѹгы, това тѣшто то и ты ще испыташи на себѣ отъ дрѹгы-ты. Ихъ

3. Прошавай каквѣ да е грѣшкѣ ближне мѧ, (ако ти е съгрѣшилъ и иска ти прошкѣ), и не само сѧ уста, ик и отъ сердца та и тебѣ грѣшкы-ты когато сѧ помолиши да гѣ простиши отъ Бога .